

Maandag

den 6. Februarij.

R U S L A N D.

PETERSBURG den 18 Januarij. De rijks-kanselier graaf Romanzof, van 1807 tot 1814, minister van Buitenlandse zaken, is voor eenige dagen alhier overleden. — Hij was de zoon van den veldmaarschalk Peter Romanzof, die onder de regering van Katharina zich door zijne overwinningen op de Turken beroemd heeft gemaakt. Wat de overledene als staatsman, wat hij voor de beschaving van Rusland gedaan heeft, zal het ongeschikt dankbaar erkennen. Op zijne kosten werd de reis om de wereld door Mauritz van Kotzebue ondernomen en volbragt. Nimmer maakte een groote des Rijks een edeler en grootmoediger gebruik van zijne rijkdommen. Vaderlandse en wetenschappelijke ondernemingen werden met vorstelijke mildheid door hem begunstigd. Hij laat geen kinderen na; hij was nimmer gehuwd, doch hij was vader en weldoener van al de gene, welke in eene of andere betrekking met hem stonden. Toen hij in 1814 zijn post als Rijks-kanselier nederlag, zond hij alle geschenken aan goud en diamanten, welke hij gedurende zijn ministerie, van buitenlandse hoven had ontvangen, aan het Invaliden-huis. Zijne gewichtige diensten aan den Staat bewezen, zijn algemeen en naar waarde geschat geworden. Zijn grootmoedigheid, zijn onvermoeid streven naar alles wat de edelste vaderlandsliefde vordert, verbonden met eene hooge beschaving des geestes, zal zijn naam in de geschiedenis van Rusland vereeuwigen.

De generaal-adjutant, baron Diebitsch, is van Taganrok alhier aangekomen. H. M. de Keizerin Elisabeth bevond zich redelijk welvarende.

Z. M. de Keizer heeft wederom vele bevorderingen gedaan, en onderscheidene ridder-orden uitgedeeld.

Eergisteren begaven zich Hunne Maj. de Keizer en de Keizerin met eene flote naar de nieuwe Beurs, alwaar de kooplieden vergaderd waren. Hoogstdezelve namen het lood in oogenschouw, en toen men in de zaal kwam, alwaar het borstbeeld van Keizer Alexander stond, riep de Keizer: „Onze Vader, onze aller Weldoener!“ Toen Hunne Maj. de zaal verlieten, werden zij met veel geestdrift toegejuicht.

PETERSBURG den 22. Januarij. Behalve den opstand van den 26. December in deze hoofdstad, is er op een ander punt des Rijks een opstand onder een gedeelte der troepen uitgebarsten, welke echter gelukkig is gedempt. De luitenant-kolonel Mauravieff-Apostol, heeft aan het hoofd van het regiment infanterie van Tchernigoff, den standaard des oproers te Vasilkoff opgestoken, doch is in zijn oogmerk teleurgesteld en zelf gevat geworden. Men had ontdekt, dat hij een der voornaamste zamenzweerders tegen den Staat was, en zelfs een aanslag tegen het leven van wijlen Keizer Alexander had beraamd; er werd dus order tot zijne gevangenneming gegeven, en de kolonel Gehel daarmede belast; deze werd echter door den rebel Mauravieff moorddadig aangevallen en zwaar gewond. Mauravieff gelukte het, zes kompanijen tot opstand te brengen, onder voorwendsel, om getrouw aan den eed aan Keizer Konstantijn te blijven; hij deed den koerier en de gendarmen, welke tot zijne gevangenneming waren afgezonden, arresteren; plunderde de regiments kas; ontloeg de misdadigers uit de gevangenis van Vasilkoff, en leverde die stad aan de buitensporigheden der militairen over. Echter bleven drie kompanijen van dat regiment, onder bevel van den majoor Trouchin, getrouw. De generaal van Sacken beval daarop den prins Scherbatoff, om met een talrijk korps troepen tegen de rebellen optrekken, en dezelve tot de orde terug te brengen; en Z. M. de Keizer, droeg het bevel van het 3de korps infanterie op aan den Grootvorst Konstantijn, ten einde daardoor de demping van den opstand onder de troepen, meer te verzekeren.

Zie hier twee rapporten van den generaal Roth, chef van het 3de korps, gedagteekend Fastow den 15. Januarij:

„Gisteren, bij mijne komst in het dorp Mochnatschka, vernam ik dat de kolonel Mouravieff, van mijne nadering verwittigd, het plan had opgegeven, om op Braunsloff te trekken, en dat hij naar Bela-Tsherkoff was gemarcheerd, in de hoop om zich van de aanzienlijke sommen gelds bij de gravin Branicka meester te maken. Ik nam daarop mijne maatregelen. Heden morgen om 3 ure deed ik mijne kavalierie en rijdende artillerie aanrukken. Ik vertrouwde 2 stukken geschut en 3 eskadrons aan den generaal Geismar, met last om zich naar het dorp Oustinovka te begeven. Ik zelf trok met 5 eskadrons en 6 stukken geschut door Fastoff, om den terugtocht van Mouravieff afteknijden. Ik had daarenboven aan 12 kompanijen infanterie bevolen om zich na middernacht, met 4 stukken, in beweging te stellen en van Groot Polovek op Bela-Tsherkoff te rukken.

„Door deze maatregelen werd Mouravieff van alle kanten omringd. Om 1 uur na middag naderde de generaal Geismar het dorp Oustinovka, alwaar de rebellen waren. Zij wilden zich verdedigen, doch op de eerste kanonschoten lagen zij de wapens neder. De kolonel Mouravieff is gewond en gevangen genomen; zijn broeder heeft zich zelf gedood; een officier is gesneuveld, behalve eenige andere doden en gekwetsten.

Het 2de rapport aan den graaf van Sacken, is van den volgende inhoud:

„Ik haast mij Uwe Exc. te berichten, dat ik, na den rebel Mouravieff Apostol, welke zich aan het hoofd van 6 kompanijen bevond, 2 dagen vervolgd te hebben, geslaagd ben hem aan drie kanten te omringen. Het detachement van het centrum bereikte de opstandelingen op de hoogte van Oustinovka, bij het dorp Pologof, district Vasilkoff. Mouravieff, onze troepen ziende naderen, stelde de opstandelingen in carré, en trok met gevelde geweer tegen ons geschut. Doch door een schroot-vuur ontvangen wordende, geraakte het carré uiteen. De kavalierie deed daarop eene charge, en alle rebellen wierpen hunne wapens neder. Omtrent 700 soldaten zijn gevangen gemaakt, als ook de luitenant-kolonel Mouravieff-Apostol zelf, welke zwaar gewond is door het schroot-vuur en een fabel-houw in het hoofd; voorts de kapitein Baron Solovieff, de luitenant Bijstrijchij en een broeder van Mouravieff, luitenant kolonel op retraite. Een tweede broeder en de luitenant Kousmine en Chipila zijn gedood, als ook verscheiden soldaten; eenige andere zijn gewond; enz.”

I T A L I E.

TRIESTE den 16. Januarij. Uit Griekenland heeft men de volgende berichten:

Talrijke detachementen van Griekse Guerilla's bezetten Dragomestre en de geheele kust tot aan Candili. De Griekse opperhoofden hebben zich ook meester gemaakt van Amourani, Chirifoviza en Kofina; een hunner had zelfs Vrachori overrompeld en bemagtigd, doch moest die plaats eenige dagen daarna weder ontruimen. Alle gemeenschap tusschen het Turksche leger in Etolie, en deszelfs wapenplaatsen, is gestremd, en indien de kusten ten oosten van Misfolunghi niet door Turken bezet waren, en deze van daar met Lepante en Patras niet in gemeenschap stonden, zoude het leger in Etolie geheel zonder toevoer zijn.

Ibrahim-Pacha heeft garnizoenen te Vostitza, Krata, Famari en Vasilico gelogd, en trekt bij deze laatste plaats vele troepen bijeen, waarschijnlijk om tegen Salona te ageren.

Men verneemt dat de Seraskier eene poging heeft aangewend om zich van Vasilades, een versterkt eilandje, op de reede van Misfolunghi, meester te maken, doch dat de zelve geheel mislukt is.

LIVORNO den 20. Januarij. De winterveldtocht, begonnen om de Grieken geheel uitteroeyen, neemt een geheel anderen keer als men verwacht had. Een vaartuig, in 10 dagen uit Zante gekomen, heeft de volgende tijdingen aangebracht:

Ibrahim-Pacha, vergramd over het verlies, hetwelk het leger van Reschid-Pacha, waarbij hij 6 à 7000 man gevoegd had, op den 27. December, bij Misfolunghi geleden heeft, zette den Kapudan-Pacha aan om een zeegevecht te ondernemen, ten einde de Griekse vloot uit die wateren te verdrijven.

Het eskader van Miaulis bestond uit 26 brikken, welke men dacht gemakkelijk te zullen overwinnen, en het gevecht werd besloten. Op den 6. Januarij zeilde de Turksche vloot Kaap-Papa voorbij, doch was zeer verwonderd aldaar eene Griekse vloot van 76 zeilen te ontmoeten. Miaulis had gedurende den nacht versterking ontvangen en was dus in staat de Turksche vloot af te wachten. De meerderheid der schepen was echter aan den kant der Turken, als hebbende 2 linieschepen, 14 fregatten en verders korvetten, brikken enz., te zamen 98 oorlogschepen.

Men stelde zich in slagorde, doch de Grieken verkregen door hunne manoeuvres den wind in hun voordeel, en begonnen het gevecht op den 8. Januarij, bij het aanbreeken van den dag. De overwinning werd eerst met hardnekkigheid aan elkander betwist. Miaulis ziende dat zijn schip deerlijk gehavend was, had het geluk zich met zijne equipage op een ander schip te redden, op hetwelk hij zijne vlag heescht. Toen het aan eenige Griekse branders gelukte een Turksch fregat in brand te steken, geraakte de Turksche vloot in wanorde.

Behalve de brik van Miaulis, hebben de Grieken nog drie andere schepen verloren. De Turken van hunnen kant hebben drie fregatten verloren, welke verbrand zijn, één linieschip, hetwelk op de hoogte van Misfolunghi gestrand is, en veertien andere vaartuigen, welke in handen der Grieken gevallen zijn. De Kapudan-Pacha is na dit verlies, onder het geschut van het kasteel van Lepante ge-weken.

D U I T S C H L A N D.

BERLIJN den 29. Januarij. Den 19. dezer is Z. K. H. de Prins van Oranje, en den 20. Z. K. H. de aartshertog van Este, door Koningsbergen gereisd, om hunne reis naar Petersburg te vervorderen.

De koerier-wissel duurt steeds voort; gisteren is alhier gepasseerd, een Engelsch kabinets-koerier, zich van Petersburg naar Londen begevende.

WISBADEN den 29. Januarij. Het officiële dagblad van ons Hertogdom berigt, dat op het einde van het afgelopen jaar, de Kandidaat H. . . . , geboortig uit d. z. stad, veroordeeld is tot 10 jaren gevangenis in eene vesting, als zich schuldig aan hoog verraad gemaakt te hebben.

MUNCHEN den 29. Januarij. De prins van Wrede zal zich overmorgen van hier naar Petersburg begeven, om Keizer Nicolaas met zijne komst tot den troon, van wege Beijeren, geluk te wenschen.

F R A N K R I J K.

PARIJS den 1. Februarij. De aanspraak waarmede de Koning gisteren de zitting der beide Kamers heeft geopend, is van den volgende inhoud:

„MIJNE HEEREN,

„Het is met een waar genoegen dat ik mij wederom in uw midden bevind. Naauwlettend op de beweging der gemeederen en op den loop der zaken, heb ik begrepen dat geenerlei dragreden vorderde om het tijdstip te verhaasten, waarop ik mij voorgesteld had u te vereenigen. Mijn doorzicht is geregtvaardigd geworden, en ik wensch mij geluk van de rust niet te hebben afgebroken waarop het u geoorloofd was te rekenen.

„De dood heeft te midden van zijne loopbaan eenen mijner grootmoedigste bondgenooten getroffen: dat verlies heeft mijn hart diep bedroefd. Ik ontvang van zijnen opvolger, gelijk ook van de andere mogendheden, de stelligste verzekeringen nopens den voortduur hunner vriendschappelijke gezindheden; en ik heb het vertrouwen dat niets de goede harmonie zal storen welke zich, voor de rust der volken, tusschen mijne bondgenooten en mij gevestigd heeft.

„Ik heb met Zijne Britsche Majesteit eene overeenkomst gesloten, welke meer in overeenstemming en minder kostbaar zal maken de voorwaarden, waaraan de wederkeerige scheepvaart der twee koninkrijken en hunner kolonien onderworpen is. Ik verwacht van die schikking gelukkige uitkomsten voor onzen zeehandel.

„Ik heb besloten om eindelijk het lot van St. Domingo te bepalen. De tijd was gekomen om eene zoo smartelijke wond te zuijen, en eenen staat van zaken te doen ophouden die zoo vele belangen benadeelde. De definitive afscheiding dier kolonie, voor ons sedert meer dan 30 jaren verloren, zal de rust niet storen van die welke wij behouden.

„Eene wet wordt noodzakelijk voor de verdediging der schadevergoeding, welke ik voor de voormalige kolonisten voorbehouden heb; zij zal u worden aangeboden.

„Ik zal onverwijld onder uwe oogen doen brengen de

Zie verder den kant van deze Bladz.

zaken, is voor eenige dagen alhier overleden. — Hij was de zoon van den veldmaarschalk Peter Romanzof, die onder de regering van Katharina zich door zijne overwinningen op de Turken beroemd heeft gemaakt. Wat de overledene als staatsman, wat hij voor de beschaving van Rusland gedaan heeft, zal het ongeschikt dankbaar erkennen. Op zijne kosten werd de reis om de wereld door Mauritz van Kotzebue ondernomen en volbragt. Nimmer maakte een groote des Rijks een edeler en grootmoediger gebruik van zijne rijkdommen. Vaderlandse en wetenschappelijke ondernemingen werden met vorstelijke mildheid door hem begunstigd. Hij laat geen kinderen na; hij was nimmer gehuwd, doch hij was vader en weldoener van al de gene, welke in eene of andere betrekking met hem stonden. Toen hij in 1814 zijn post als Rijks-kanselier nederlag, zond hij alle geschenken aan goud en diamanten, welke hij gedurende zijn ministerie, van buitenlandse hoven had ontvangen, aan het Invaliden-huis. Zijne gewichtige diensten aan den Staat bewezen, zijn algemeen en naar waarde geschat geworden. Zijn grootmoedigheid, zijn onvermoeid streven naar alles wat de edelste vaderlandsliefde vordert, verbonden met eene hooge beschaving des geestes, zal zijn naam in de geschiedenis van Rusland vereeuwigen.

De generaal-adjutant, baron Diebitsch, is van Taganrok alhier aangekomen. H. M. de Keizerin Elisabeth bevond zich redelijk welvarende.

Z. M. de Keizer heeft wederom vele bevorderingen gedaan, en onderscheidene ridder-orden uitgedeeld.

Eergisteren begaven zich Hunne Maj. de Keizer en de Keizerin met eene flote naar de nieuwe Beurs, alwaar de kooplieden vergaderd waren. Hoogstdezelve namen het lood in oogenschouw, en toen men in de zaal kwam, alwaar het borstbeeld van Keizer Alexander stond, riep de Keizer: „Onze Vader, onze aller Weldoener!“ Toen Hunne Maj. de zaal verlieten, werden zij met veel geestdrift toegejuicht.

PETERSBURG den 22. Januarij. Behalve den opstand van den 26. December in deze hoofdstad, is er op een ander punt des Rijks een opstand onder een gedeelte der troepen uitgebarsten, welke echter gelukkig is gedempt. De luitenant-kolonel Mauravieff-Apostol, heeft aan het hoofd van het regiment infanterie van Tchernigoff, den standaard des oproers te Vasilkoff opgestoken, doch is in zijn oogmerk teleurgesteld en zelf gevat geworden. Men had ontdekt, dat hij een der voornaamste zamenzweerders tegen den Staat was, en zelfs een aanslag tegen het leven van wijlen Keizer Alexander had beraamd; er werd dus order tot zijne gevangenneming gegeven, en de kolonel Gehel daarmede belast; deze werd echter door den rebel Mauravieff moorddadig aangevallen en zwaar gewond. Mauravieff gelukte het, zes kompanijen tot opstand te brengen, onder voorwendsel, om getrouw aan den eed aan Keizer Konstantijn te blijven; hij deed den koerier en de gendarmen, welke tot zijne gevangenneming waren afgezonden, arresteren; plunderde de regiments kas; ontloeg de misdadigers uit de gevangenis van Vasilkoff, en leverde die stad aan de buitensporigheden der militairen over. Echter bleven drie kompanijen van dat regiment, onder bevel van den majoor Trouchin, getrouw. De generaal van Sacken beval daarop den prins Scherbatoff, om met een talrijk korps troepen tegen de rebellen optrekken, en dezelve tot de orde terug te brengen; en Z. M. de Keizer, droeg het bevel van het 3de korps infanterie op aan den Grootvorst Konstantijn, ten einde daardoor de demping van den opstand onder de troepen, meer te verzekeren.

Zie hier twee rapporten van den generaal Roth, chef van het 3de korps, gedagteekend Fastow den 15. Januarij:

„Gisteren, bij mijne komst in het dorp Mochnatschka, vernam ik dat de kolonel Mouravieff, van mijne nadering verwittigd, het plan had opgegeven, om op Braunsloff te trekken, en dat hij naar Bela-Tsherkoff was gemarcheerd, in de hoop om zich van de aanzienlijke sommen gelds bij de gravin Branicka meester te maken. Ik nam daarop mijne maatregelen. Heden morgen om 3 ure deed ik mijne kavalierie en rijdende artillerie aanrukken. Ik vertrouwde 2 stukken geschut en 3 eskadrons aan den generaal Geismar, met last om zich naar het dorp Oustinovka te begeven. Ik zelf trok met 5 eskadrons en 6 stukken geschut door Fastoff, om den terugtocht van Mouravieff afteknijden. Ik had daarenboven aan 12 kompanijen infanterie bevolen om zich na middernacht, met 4 stukken, in beweging te stellen en van Groot Polovek op Bela-Tsherkoff te rukken.

„Door deze maatregelen werd Mouravieff van alle kanten omringd. Om 1 uur na middag naderde de generaal Geismar het dorp Oustinovka, alwaar de rebellen waren. Zij wilden zich verdedigen, doch op de eerste kanonschoten lagen zij de wapens neder. De kolonel Mouravieff is gewond en gevangen genomen; zijn broeder heeft zich zelf gedood; een officier is gesneuveld, behalve eenige andere doden en gekwetsten.

D U I T S C H L A N D.

BERLIJN den 29. Januarij. Den 19. dezer is Z. K. H. de Prins van Oranje, en den 20. Z. K. H. de aartshertog van Este, door Koningsbergen gereisd, om hunne reis naar Petersburg te vervorderen.

De koerier-wissel duurt steeds voort; gisteren is alhier gepasseerd, een Engelsch kabinets-koerier, zich van Petersburg naar Londen begevende.

WISBADEN den 29. Januarij. Het officiële dagblad van ons Hertogdom berigt, dat op het einde van het afgelopen jaar, de Kandidaat H. . . . , geboortig uit d. z. stad, veroordeeld is tot 10 jaren gevangenis in eene vesting, als zich schuldig aan hoog verraad gemaakt te hebben.

MUNCHEN den 29. Januarij. De prins van Wrede zal zich overmorgen van hier naar Petersburg begeven, om Keizer Nicolaas met zijne komst tot den troon, van wege Beijeren, geluk te wenschen.

F R A N K R I J K.

PARIJS den 1. Februarij. De aanspraak waarmede de Koning gisteren de zitting der beide Kamers heeft geopend, is van den volgende inhoud:

„MIJNE HEEREN,

„Het is met een waar genoegen dat ik mij wederom in uw midden bevind. Naauwlettend op de beweging der gemeederen en op den loop der zaken, heb ik begrepen dat geenerlei dragreden vorderde om het tijdstip te verhaasten, waarop ik mij voorgesteld had u te vereenigen. Mijn doorzicht is geregtvaardigd geworden, en ik wensch mij geluk van de rust niet te hebben afgebroken waarop het u geoorloofd was te rekenen.

„De dood heeft te midden van zijne loopbaan eenen mijner grootmoedigste bondgenooten getroffen: dat verlies heeft mijn hart diep bedroefd. Ik ontvang van zijnen opvolger, gelijk ook van de andere mogendheden, de stelligste verzekeringen nopens den voortduur hunner vriendschappelijke gezindheden; en ik heb het vertrouwen dat niets de goede harmonie zal storen welke zich, voor de rust der volken, tusschen mijne bondgenooten en mij gevestigd heeft.

„Ik heb met Zijne Britsche Majesteit eene overeenkomst gesloten, welke meer in overeenstemming en minder kostbaar zal maken de voorwaarden, waaraan de wederkeerige scheepvaart der twee koninkrijken en hunner kolonien onderworpen is. Ik verwacht van die schikking gelukkige uitkomsten voor onzen zeehandel.

„Ik heb besloten om eindelijk het lot van St. Domingo te bepalen. De tijd was gekomen om eene zoo smartelijke wond te zuijen, en eenen staat van zaken te doen ophouden die zoo vele belangen benadeelde. De definitive afscheiding dier kolonie, voor ons sedert meer dan 30 jaren verloren, zal de rust niet storen van die welke wij behouden.

„Eene wet wordt noodzakelijk voor de verdediging der schadevergoeding, welke ik voor de voormalige kolonisten voorbehouden heb; zij zal u worden aangeboden.

„Ik zal onverwijld onder uwe oogen doen brengen de

Zie verder den kant van deze Bladz.

